

VONNIS

nummer : 465

datum : 27.1.2008

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, kamer 4C, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN66.L4.2236-02

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE**:
bij wie zich heeft aangesloten als burgerlijke partij :
wonende te

- tegen eerste en tweede beklagde
- ter zitting vertegenwoordigd door meester
advocaat bij de balie te

TEGEN :

1
zelfstandige
geboren te
wonende te
Belg

2
gekend onder ondernemingsnummer
met maatschappelijke zetel te

BETICHT VAN:

Ie

de eerste en de tweede.

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

A. Bij inbreuk op de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door het decreet van 4 juni 2003 (B.S. 22.08.2003), houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid betreft,

zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

de eerste, als afgevaardigde beheerder van de exploitant, die tot de werken opdracht heeft gegeven,

de tweede, als exploitant, die de werken heeft uitgevoerd en in gebruik heeft,

op het onroerend goed gelegen te
gekadastraerd als sectie

met een globale oppervlakte van 4620m²
eigendom van

en

bij akte verleden op 8/03/1974 ,

de hierna vermelde werken, handelingen en wijzigingen, omschreven in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

I. van 1 juli 2002 tot 16 augustus 2002, te hebben uitgevoerd.

II. van dan af tot 20 november 2007, te hebben in stand gehouden.

namelijk in landschappelijk waardevol agrarisch gebied,

a) de oprichting van 14 containerunits van elk 7m x 3m voor gebruik als bedrijfsruimte/burelen en met een totale omvang van 255m²;

b) de aanleg van een parking verhard met klinkers met een omvang van minstens 184m²;

B. Bij inbreuk op de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door het decreet van 4 juni 2003 (B.S. 22.08.2003), houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid betreft,

zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

de eerste, als afgevaardigde beheerder van de exploitant, en de tweede, als exploitant, die de werken in gebruik hebben,

op het onroerend goed gelegen te
gekadastréerd als

met een globale oppervlakte van 4620m²
eigendom van

en

bij akte verleden op 8/03/1974 .

de hierna vermelde werken, handelingen en wijzigingen, omschreven in
artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de
ruimtelijke ordening,

van 30 september 2002 tot 20 november 2007, te hebben in stand
gehouden,

namelijk in landschappelijk waardevol agrarisch gebied,

- het gebruik van de grond voor de opslag van allerhande materieel: spoor-
wegmaterieel, voorraden bedrijfsmateriaal, treinbilzen, afval, containers
en bedrijfsvoertuigen, vreemd aan landbouwactiviteit
- de verharding met klinkers over een lengte van 29m10 en 4m75 breedte
aan de straatzijde;
- de functiewijziging van een loods uit grijze betonstenen (40m x 25 m x
H4m) afgedekt met een zadeldak uit zwarte gegolfde asbestcementgolf-
platen in gebruik voor opslag van aannemersmateriaal, magazijn en
werkplaats;
- de verhardingen van de bedrijfspercelen;

C. van 17 juli 2006 en minstens tot 20 november 2007,

Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 4, 39 en 40 van het decreet van 28 juni 1985
betreffende de milieuvergunning en op artikel 5 § 1 van het besluit van de
Vlaamse Regering houdende vaststelling van het Vlaamse reglement betref-
fende de milieuvergunning (VLAREM) van 6 februari 1991, zonder vooraf-
gaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als
hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of tweede klasse te
hebben geëxploiteerd,

namelijk :

- I. rubriek 2.2.1.c) Opslag en sortering van: niet gevaarlijke afvalstoffen
bestaande uit papier en karton, hout, textiel, kunststoffen, metaal, glas,
rubber, bouw- en sloopafval, met een opslagcapaciteit van maximaal
100 ton (klasse 2);

- II. rubriek 3.6.3.1° Afvalwaterzuiveringsinstallaties, met inbegrip van het lozen van het effluentwater en het ontwateren van de bijhorende slibproductie: voor de behandeling van bedrijfsafvalwater dat één of meer van de in bijlage 2C bij titel I van het Vlaamse bedoeide gevaarlijke stoffen bevat in concentraties hoger dan de geldende milieukwaliteitsnormen voor het uiteindelijk ontvangende oppervlaktewater, met uitzondering van de in rubriek 3.6.5 ingedeelde inrichtingen, met een effluent: tot en met 50 m³/u (klasse 2);
- III. rubriek 17.3.8.2°: Opslagplaatsen voor milieugevaarlijke stoffen, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een opslagcapaciteit van meer dan 1 ton tot en met 100 ton (klasse 2);
- IV. rubriek 19.6.2°: Opslagplaatsen van hout e.d., met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48 en rubriek 19.8, met een capaciteit van: wanneer de inrichting volledig of gedeeltelijk is gelegen in een gebied ander dan industriegebied:
 - a) meer dan 20 ton tot en met 100 ton of meer dan 40 tot en met 200 m³ in een lokaal
 - b) b) meer dan 100 ton tot en met 400 ton of meer dan 200 m³ tot en met 800 m³ in open lucht (klasse 2);

D. van 17 juli 2006 en minstens tot 20 november 2007,

Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 4 § 2, 39 en 40 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 2 § 1 van het besluit van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van het Vlaamse reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM) van 6 februari 1991, zonder vooraf melding te hebben gedaan een inrichting die behoort of na de geplande verandering blijft behoren tot de derde klasse, te hebben geëxploiteerd, namelijk :

- I. rubriek 15.1.1°: al dan niet overdekte ruimte, andere dan deze bedoeld in rubriek 15.5 en rubriek 19.8, waarin gestald worden: 3 tot en met 25 autovoertuigen en/of aanhangwagens andere dan personenwagens (klasse 3);
- II. rubriek 15.2: Werkplaatsen voor het nazicht, het herstellen en het onderhouden van motorvoertuigen (met inbegrip van carrosseriewerkzaamheden), andere dan deze bedoeld in rubriek 15.3 en 15.5 (klasse 3);
- III. rubriek 16.8.1°: Opslagplaatsen voor samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen, in vaste reservoirs, uitgezonderd deze van drukvaten deeluitmakend van compressoren en uitgezonderd buffervaten (reserve aan koelmiddel in een opslagtank waarvan de afnameleiding afgesloten is van het koelcircuit valt hier niet onder), met een gezamenlijk waterinhoudsvermogen:
(Opmerking: De opslagplaatsen vallend onder de toepassing van rubriek 15.5 en rubriek 19.8, zijn niet ingedeeld in onderhavige rubriek

16.8.) tot en met 3.000 l (klasse 3);

IV. rubriek 17.3.6.1°.b: Opslagplaatsen voor vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 55° C, maar dat 100° C niet overtreft, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een totaal inhoudsvermogen van:

a) 5.000 l tot en met 20.000 l indien de inrichting behoort bij de woonfunctie van een onroerend goed dat hoofdzakelijk als woongegelegenheid wordt gebruikt

b) 100 l tot en met 20.000 l voor andere dan sub.a) bedoelde inrichtingen (klasse 3);

V. rubriek 17.3.7.1°: Opslagplaatsen voor vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 100° C, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een totaal inhoudsvermogen van 200 l tot en met 50.000 l (klasse 3);

VI. rubriek 29.5.4.1°: Inrichtingen voor het fysisch behandelen van metalen of voorwerpen uit metaal of stralen met zand of andere producten (uitgezonderd het stralen van een gebouw of enige andere vaste constructie) met een geïnstalleerde totale drijfkracht van 5 kW tot en met 10 kW (klasse 3);

E. Van 7 juli 2006 en minstens tot 20 november 2007, en ondermeer op 7 juli 2006,

Bij inbreuk op de artikelen 22, 39 § 1,2° van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, laatst gewijzigd bij decreet van 8 juli 1996 (BS 02.08.1996) en op artikel 43 § 1 van het Besluit van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM) dd. 6 februari 1991, gewijzigd bij Besluiten van de Vlaamse regering dd. 26 juni 1996 (BS 03.07.1996) en 12 januari 1999 (BS 11.03.1999), als exploitant van een inrichting die in de milieuvergunning of de in artikel 71 van het hierbovenvermelde besluit bedoelde vergunningen opgelegde bijzondere voorwaarden die voor de inrichting geldende algemene of per categorie van inrichtingen door de Vlaamse Executieve in toepassing van artikel 20 van het decreet vastgestelde milieuvergunningsvoorwaarden, alsmede alle andere op de exploitatie van de inrichting van toepassing zijnde wettelijke, decretale, of reglementaire bepalingen, met betrekking tot de bescherming van het leefmilieu, van de oppervlaktewateren en van de externe veiligheid niet nageleefd te hebben, namelijk:

artikel 4.1.3.2: van het besluit van de Vlaamse regering houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne dd. 1 juni 1995:

"Onverminderd artikel 4.1.2.1. treft de exploitant als normaal zorgvuldig persoon alle nodige maatregelen om:

- de buurt niet te hinderen door geur, rook, stof, geluid, trillingen, niet-ioniserende stralingen, licht en dergelijke meer;
- de buurt te beschermen tegen de risico's voor en de gevolgen van accidentele gebeurtenissen die eigen zijn aan de aanwezigheid of de uitbating van zijn inrichting. Dit houdt onder meer in dat de nodige interventiemiddelen zijn voorzien. Het bepalen en het aanbrengen hiervan gebeurt in overleg met de plaatselijke brandweer.";

namelijk, hinder door geluid en gevaar voor accidentele gebeurtenissen

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gelet het tussenvonnis van deze kamer en rechtbank dd. 30.9.2008;

Gehoord de burgerlijke partij in haar middelen en besluiten, ontwikkeld door
meester advocaat bij de balie te

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging, bijgestaan door
meester advocaat loco meester advocaat voor
eerste en tweede beklagde;

1. De tenlasteleggingen.

Beklaagde gebruikte zijn terrein gelegen aan de in
voor de bedrijfsactiviteit van de zijn firma die
gespecialiseerd is in het aanleggen en onderhouden van spoorweginfrastructuur. Oorspronkelijk werd op het terrein landbouw beoefend, waarvoor beklagde over een vergunning beschikte. Hij verkreeg geen vergunning voor deze gewijzigde functie. Een dergelijke vergunning kon onmogelijk worden bekomen, gelet op het landschappelijk waardevolle agrarische karakter van het gebied waar de bedrijfsactiviteit plaatsvindt.

Beklaagde paste het terrein ook structureel aan om er zijn bedrijfsactiviteiten mogelijk te maken. Hij richtte er naast de oorspronkelijke stallingen containerunits op om te dienen als bedrijfsruimte en legde er een verharde parking aan. Op het terrein werd allerhande bedrijfsmaterieel opgestapeld, de stallingen werden gebruikt als opslagplaats en aan de straatzijde werd het gedeelte dat behoort tot het openbaar domein verhard om zwaarder rollend materieel te kunnen laten manoeuvreren.

Zowel in de vroegere stallingen als op het terrein in de open lucht werden belangrijke hoeveelheden afval en restmateriaal opgeslagen. Deze veroorzaakten geurhinder voor de naburige bewoners, die eveneens melding maakten van geluidsoverlast door de zware werken die ter plaatse werden uitgevoerd.

Beklaagde erkent dat hij administratief niet in orde was. Op grond van de stukken van het strafdossier alsook van de vaststellingen ter plaatse gedaan door de verbalisanten en deze rechtbank staan de tenlastegelegde feiten vast en dit zowel in hoofde van beklaagde als voor diens vennootschap voor wiens rekening de inbreuken werden gepleegd.

2. De strafmaat

Beklaagden pleegden de bewezen misdrijven met eenzelfde strafbaar opzet, zodat voor alle misdrijven samen aan ieder van hen één straf kan worden opgelegd.

Bij het bepalen van de strafmaat houdt de rechtbank rekening met de omvang, de duur en de ernst van de inbreuken. Gedurende meerdere jaren gebruikten beklaagden het terrein op een wijze die het waardevol landschapelijk karakter van de omgeving ernstig aantastte, die een gevaar betekende voor het milieu en die aanzienlijke overlast bezorgde voor de buurtbewoners.

Anderzijds houdt de rechtbank rekening met het blanco strafregister van beklaagden en de bereidwilligheid die beklaagden zeer recentelijk hebben getoond. Gedurende meerdere jaren stelden beklaagden zich bijzonder weerbarstig en niet medewerkend op. In de loop van de procedure voor de rechtbank hebben zij uiteindelijk aanzienlijke inspanningen geleverd om aan de onwettige toestand te verhelpen. De bedrijfsvoering werd verplaatst naar een andere locatie, de containerunits zijn verwijderd alsook grotendeels de verhardingen op het terrein en een belangrijk deel van het opgeslagen materiaal. De verharding aan de straatzijde is blijven bestaan, maar beklaagde verklaart zich ter zitting bereid ook deze te verwijderen.

Beklaagden bespaarden aanzienlijke kosten door zich niet aan de wettelijke bepalingen te houden. Het is derhalve gepast een geldboete op te leggen, waarvoor wat beklaagde betreft uitstel kan worden verleend, nu hij aan de voorwaarden hiervoor voldoet.

3. Herstelvordering.

Het college van burgemeester en schepenen van _____ vordert bij besluit van 16 september 2002 'het herstel in de vorige staat door het slopen van alle onrechtmatige constructies. De bouwmaterialen dienen tevens afgevoerd te worden', dit op straffe van een dwangsom van 1500 euro per dag.

Uit het motiverend gedeelte van deze herstellvordering blijkt dat deze betrekking had op de vaststellingen gedaan in 1984 van de bouwvoertreding doordat de loods uit grijze betonsteen in 1982 vergund werd als de bouw van een veestal, terwijl deze loods slechts voor één vierde voor de stalling van rundvee werd gebruikt.

Uit de motivering van de herstellvordering blijkt dan ook dat deze enkel betrekking zou hebben op de loods waarvan de functiewijziging is voorzien onder tenlastelegging B.

Deze vordering is op zeer algemene wijze geformuleerd en het is niet duidelijk uit de lezing van het dossier of het college van burgemeester en schepenen deze handhaaft. De stedeboouwkundig inspecteur stelt in zijn schrijven van 7 november 2007 dat hij zich voorneemt om een herstellvordering te formuleren.

De herstellvorderingen zijn derhalve nog niet in staat van wijzen, zodat het gepast is deze burgerlijke belangen aan te houden.

4. De vordering tot het bekomen van schadevergoeding

De burgerlijke partij _____ vordert lastens beide beklagden een provisionele schadevergoeding van 1 euro voor de morele en de lichamelijke schade die hij als buurbewoner heeft geleden door de overlast die de inbreuken van beklagden veroorzaakten.

Uit de duur en de aard van de overlast die ook door de verbalisanten ter plaatse werd vastgesteld, volgt dat de burgerlijke partij schade heeft geleden.

De burgerlijke partij kan deze schade, waarvan het bestaan tevens staft met medische stukken, thans niet begroten en vordert de aanstelling van een geneesheer-deskundige voor het beschrijven van de psychische en fysieke schade.

Deze vordering komt gegrond voor.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Gelet op de artikelen 162, 162bis, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering, artikelen 1, 3, 7, 7bis van het Strafwetboek, artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003 de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26.06.2000 en 30.3.2000 betreffende de invoering van de euro artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985, gewijzigd door de wetten van 24.12.1993 en 22.4.2003, het KB van 19.12.2003, de programmawet van 27.12.2004 en het KB van 31.10.2005; artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878, artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, artikelen 44 en 45 van het Strafwetboek, en bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen als aangehaald in de tenlasteleggingen A, B, C, D en E, alsmede de artikelen 38, 40, 41bis, 65, 66 van het strafwetboek;

Rechtdoende op tegenspraak

VEROORDEELT

eerste beklaagde
en E :

voor de vermengde feiten A, B, C, D

tot een geldboete van DRIEDUIZEND EUR

Aangezien veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden heeft opgelopen;
dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhoppen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de uitgesproken geldboete ten laste van veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van DRIË jaar vanaf heden.

tweede beklaagde
D en E :

voor de vermengde feiten A, B, C,

tot een geldboete van DRIEDUIZEND EUR

Verplicht eerste en tweede veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweld-daden en aan occasionele redders, elk tot het betalen van een bijdrage van 25 EUR, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wetten van 26.06.2000 en 7.2.2003, vermeerderd met 45 decimes en gebracht op 137,50 EUR per bijdrage.

Verplicht eerste en tweede veroordeelde solidair tot betaling van de kosten van het geding belopende 219,74 EUR en, bij toepassing van artikel 77 van het Koninklijk Besluit van 27 april 2007, elk tot een vergoeding van 30,69EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wetten van 26/6/2000 en 7/2/2003 de geldboeten van 3.000 EUR, vermeerderd worden met 45 decimes, zodat die geldboeten elk 16.500 EUR zullen bedragen.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op drie maanden voor de geldboete van 3.000 EUR las-tens eerste beklaagde.

Rechtsdoende over de vordering van de burgerlijke partij:

Verklaart de eis ontvankelijk en gegrond als volgt:

Veroordeelt beklaagde solidair om
aan de burgerlijke partij te betalen, als provisionele schade-
vergoeding, de som van EEN EURO te vermeerderen met de vanaf heden
met de gerechtelijke intresten aan de wettelijke intrestvoet.

Omdat het voor de verdere beoordeling van de burgerlijke vordering noodza-kelijk is dat de rechtbank wordt ingelicht over de fysieke en/of psychische toe-stand van de burgerlijk partij, is de aanstelling van een geneesheer-deskundige noodzakelijk.

De rechtbank noteert het akkoord van partijen om af te zien van de installatievergadering, voorzien bij art. 972 §2 Ger.W.

De rechtbank beveelt partijen uiterlijk acht dagen voordat de deskundige zijn werkzaamheden zal aanvangen, een geïnventariseerde dossier met alle relevante stukken aan de deskundige over te maken.

De rechtbank veroordeelt burgerlijke partij om binnen de 15 dagen na datum van huidig vonnis, een voorschot van 800 EUR te consigneren ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg van Antwerpen, op rekeningnummer onder vermelding van "provisie deskundige, notitienummer en naam van de partij voor wie de provisie wordt betaald", of bij een kredietinstelling die partijen gezamenlijk hebben gekozen.

De rechtbank bepaalt het reeds vrij te geven gedeelte van het voorschot op 400 EUR.

De rechtbank stelt aan als deskundige met praktijkadres te

met als opdracht

"Het slachtoffer te onderzoeken, de opgelopen verwondingen te beschrijven, de gevolgen ervan na te gaan, voornamelijk de duur en de graad van de tijdelijke en of blijvende ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid, hetzij of er een eventuele blijvende fysieke of psychische ongeschiktheid is tengevolge van de feiten, de datum van heling te bepalen."

- zo nodig de medewerking en het advies te vragen van (bijkomende) specialisten;

- binnen de acht dagen na kennisgeving van huidig vonnis door de griffier, volgende gegevens mee te delen, aan de partijen per aangetekende brief en aan de rechtbank en de raadslieden per gewone brief:

- plaats, dag en uur waarop hij zijn werkzaamheden zal aanvangen;
- de manier waarop zijn kosten en ereloon en dat van de eventuele technische raadgevers, waarop hij beroep zou doen, zullen berekend worden.
- het rekeningnummer waarop de vrijgegeven gelden kunnen gestort worden.

- een verslag op te stellen van de vergaderingen die hij organiseert en over te maken aan de rechtbank, de partijen en hun raadslieden.

-na afloop van zijn werkzaamheden, zijn bevindingen met voorlopig advies over te maken aan de rechtbank, partijen en hun raadslieden en daarbij een redelijke termijn te bepalen waarbinnen partijen hun opmerkingen moeten maken;

-het eindverslag neer te leggen binnen de vier maanden te rekenen vanaf de datum van huidig vonnis en voorzien van alle vermeldingen en van de eedformule bepaald in art. 978 Ger. W., als volgt:

-"Ik zweer dat ik mijn opdracht in eer en geweten, nauwgezet en eerlijk heb vervuld."

-indien voormelde termijn niet haalbaar is, tijdig een verzoek tot verlenging in te dienen.

- ter oplossing van het geschil alle vereiste vaststellingen te doen, technisch advies te geven en te antwoorden op alle nuttige vragen van partijen en verder zich te gedragen naar de bepalingen van art. 962 en volgende van het Ger. W.

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting op zevententwintig januari tweeduizend en negen.

AANWEZIG:

ondervoorzitter, voorzitter van de kamer,
rechter
rechter,
rechter,
1° substituut-procureur des konings,
griffier.